

BRUK KLINKIEROWY CZY BETONOWY?

Bruk klinkierowy LHL

Materiał

Ceramika – glina wypalana w temperaturze 1000°C. Materiał ekologiczny – naturalny i trwały.

Wytrzymałość

Bardzo wysoka – bruk klinkierowy LHL o grubości 47 mm ma 4x większą wytrzymałość niż kostka betonowa o grubości 80 mm, ponieważ uformowana i sprasowana glina w czasie wypалу tworzy spieki gwarantujące bardzo wysoką wytrzymałość materiału – 200 MPa. Jest uniwersalny – może być wykorzystywany do budowy ścieżek, tarasów, podjazdów, ulic, parkingów itp.

Kolor

Trwały i odporny na blaknięcie – nie zmienia koloru pod wpływem czynników atmosferycznych oraz promieniowania UV. Odporny na przebarwienia. Samoczyszczący – dba o niego sama natura (deszcz i słońce).

Liczba powierzchni licowych i segmenty zastosowań

5 – możliwych do wykorzystania powierzchni w pojedynczej kostce bruku (2 powierzchnie płaskie + 2 główki + 1 wozówka), bo powierzchnie boczne bruku klinkierowego są gładkie, co pozwala wykorzystać je także do wykończeń np. obrzeży, krawężników, schodów, murków i innych elementów małej architektury. Oszczędzamy na dodatkowych elementach wykończeniowych.

Odporność na poślizg

Najwyższa – odporność na poślizg (klasa U3) w każdych warunkach (powierzchnia sucha i wilgotna), ponieważ w wyniku użytkowania jego powierzchnia nie ulega polerowaniu. Bezpieczeństwo użytkowania.

Odporność na ścieranie

Klasa A2 – średnia ilość startego materiału w wyniku badania na podstawie PN-EN 1344 nie powinna przekroczyć 1000 mm³. Prawie 20x mniejsza ścieralność niż bruku betonowego, bo bruk klinkierowy to spiek ceramiczny, w którym trudno wyodrębnić i oderwać pojedyncze ziarna, dzięki czemu jego ścieralność jest niewielka. Trwałość i elegancja na lata.

Odporność na słabe kwasy

Odporny – odporność na słabe kwasy (np. sok z cytryny czy ocet) jest cechą naturalną ceramiki, ponieważ wykorzystywana do produkcji klinkieru glina w czasie obróbki termicznej zmienia swą strukturę do postaci niereaktywnej. W wyniku tego staje się odporna na działanie kwasów, detergentów i innych substancji żrących. Łatwość pielęgnacji i odporność na zabrudzenia.

Bruk betonowy

Beton – stwardniała mieszanka betonowa.

Mała – bruk betonowy to zwykła mieszanka betonowa wlewana do form, twardniejąca przez 28 dni. Wytrzymałość bruku betonowego o grubości 80 mm to maksymalnie 50 MPa.

Nietrwały i nieodporny na blaknięcie – naturalny jest tylko kolor szary. Pozostałe kolory szybko tracą swą barwę pod wpływem czynników atmosferycznych, ścierania oraz promieniowania UV.

1 – tylko jedna powierzchnia płaska, ponieważ na bocznych powierzchniach bruku betonowego znajdują się kliny dystansowe uniemożliwiające wykorzystanie tych powierzchni jako licowych. Do wykonania obrzeży potrzebne są dodatkowe elementy – krawężniki lub palisady betonowe, co podraża koszt inwestycji.

Zadawalająca – pod warunkiem że na skutek użytkowania nie została odsłonięta warstwa kruszywa łatwo ulegająca polerowaniu. Z upływem czasu bruk betonowy ściera się, więc jego odporność na poślizg jest coraz mniejsza.

Średnia. Klasa I – ilość startego materiału w wyniku badania na podstawie PN-EN 1338 nie powinna przekroczyć 18 000 mm³ lub 5 000 mm² (poddana ścieraniu kostka betonowa 200 x 100 mm może zetrzeć się w czasie badania aż o 0,9 mm), czyli niemal 40 razy więcej niż kostka bruku klinkierowego, bo strukturę bruku betonowego stanowi kruszywo kamienne otoczone łatwo ścieralnym, stwardniałym zaczynem cementowym (cement + piasek + woda).

Brak odporności – w wyniku działania kwasów lub ich roztworów beton ulega korozji. Np. w wyniku działania na beton roztworu kwasu siarkowego (np. kwaśny deszcz) cement przechodzi w uwodniony siarczan wapnia (gips), który jest bardzo łatwo wypłukiwany przez wodę i znacznie mniej wytrzymały.